

VOLTAK ÉS VANNAK KIVÁLÓ EMBEREK, AKIK SZINTE PÓTOLHATATLANOK, MÉGIS CSAK A HALÁLUK UTÁN ÉRTÉKELIK ÖKET. ÉS VANNAK OLYANOK IS, AKIKET BÁR ÉRTÉKELNEK ÉLETÜKBEN, MÉGSEM AKARNAK SEMMIT SEM ÁTVENNI A PÉLDÁJUKBÓL. HA PEDIG KELLENE, NEM ÁLLNAK KI MELLETTE, LEGFELJEBB SÓHAJTOZNAK HALÁLHÍRÜKÖN, ILLETVE SZÖRNYÜLKÖDNEK, HA EZ A HALÁL ERŐSZAKOS ÉS IGAZSÁGTALAN VOLT.

Keresztelő Szent János részben ilyen személy, Krisztus előhírnökeként a nép élő lelkiismerete volt, megalkuvás nélkül hirdette az igazságot. Jézus többször, a legnagyobb elismerés hangján szól róla, mint világító lámpásról. Mi csodáljuk az ilyen jellemet, de ha őszintén magunkba nézünk, nem igazán akarunk így élni. Kényelmetlen dolog ennyire egyenes jellemnek lenni, sok konfliktussal jár, ráadásul olyan világban szocializálódtunk, amelyik de facto elfogadhatónak tekinti a becstelen kompromisszumokat, a siker érdekében a hazugságot, kértelmű beszédet, mások kihasználását és olykor a törvénytelenégeket is.

A szentek ereklyéit az egyház a kora keresztény időktől tiszteletben részesíti. Ez az első századok keresztényüldözései után vált általánossá, főként olyan, folyamatosan megtörtént csodák hatására, amelyek egyes vértanúk, majd később hitvallók ereklyéinél történtek (épségben megmaradt holttestek, gyógyulások, megtérések). Az ereklyékkel kapcsolatban a történelemben felbukkant babonák ellentételesek a hittel. Bár tiszteletük nem kötelező, minthogy az ereklyék Krisztusba vetett hitünkre emlékeztetnek, és a szentek életpéldájának követésére buzdítanak, az egyház egyes ünnepekkel, illetve az ereklyék őrzésével ajánlja azt a híveknek.

Az ünnepet célszerű az előzményeivel együtt tekinteni. Fejevétele után Keresztelő Szent János testét tanítványai temették el [Mk 6,29], több forráshagyomány szerint a szamariai Szebaszté városában. Egy szláv hagyomány úgy tartja, hogy a fejet titokban Johanna, Kúzának, Heródes helytartójának a felesége [Lk 8,3] vette magához, és egy edényben az Olajfák hegyén, a Heródesek birtokán temette el. Sok évvel később egy magas rangú tisztviselő vásárolta meg azt a területet, aki szerzetes lett, templomot és szerzetescellát épített azon a helyen. Az alap kiásásakor találta meg Keresztelő János fejét. Minthogy félt attól, hogy hi-

PAPP SZABOLCS

Keresztelő Szent János fejének harmadik megtalálása

(Május 25.)

tetlenné kezebe kerül, titokban őrizte, és halála előtt ugyanazon a helyen temette el, ahol megtalálta. A fölé épített templom aztán lerombolódott.

Nagy Konstantin idejében az Előhírnök megjelent két, Jeruzsálemben tartó zarándok szerzetesnek, megjelölve nekik azt a helyet, ahol tiszteletreméltó feje nyugodott. Ők kiásták a szent ereklyét, teveször zsákba tették és hazaindultak. Útközben egy ismeretlen fazekassal találkoztak, akire rábízták a terhet. Az Előhírnök megjelent a fazekasnak, és megparancsolta, hogy hagyja el a lusta és gondatlan szerzeteseket. Ő hazament és tisztelettel őrizte az ereklyét. Halála előtt egy vízeskorsóba tette, és nővérének adta át.

Ezek után jó keresztények őrizték a fejet, amíg egy Eustathios nevű ariánus pap kezebe nem került, aki az ereklye csodáit saját magának tulajdonította, és így igyekezett a tévtanításnak megnyerni a hívőket. Miután kiderült gyalázatos terve, menekülnie kellett, és Emesa mellett, egy barlangban rejtette el a fejet. Vissza akart térni érte, hogy tovább folytassa ármánykodásait, de az Úr nem engedte. Szerzetesek telepedtek le a barlangban, mellette templomot emeltek. 452-ben Markellos archimandritának megjelent az Előhírnök, és megjelölte a helyet, ahová fejét rejtették. Az ereklyét ezután ünnepélyesen Emesában helyezték el.

Évszázadokkal később Emesából, a szaracén támadások idején, 810-820 körül a Fekete-tenger melletti Kománába menekítették a Keresztelő fejét, ahol aztán az ikonrombolás utolsó fellángolása miatt újra elrejtették. Az ikonostizmus helyreállítását követően Ignác konstantinápolyi pátriárka látomásban látta a helyet, ahol az ereklye nyugodott. A császár küldöttséget menesztett Kománába, ahol 850 körül meg is találták, immár harmadszor a próféta fejét. Konstantinápolyba vitték, és május 25-én a császári udvar templomában helyezték el. A fejereklye később Rómába került, illetve belőle egy kisebb darabot az Áthosz hegyén őriznek.

GÖRÖG TERÜLETEN AZ ELŐHÍRNÖK TISZTELETE RENDKÍVÜL ELTERJEDT, A TEMPLOMOKBAN AZ IKONOSZTÁZION ALAPKÉPEIN SZENT MIKLÓS PÜSPÖK HELYETT ÖT ÁBRÁZOLJÁK. AZ ÜNNEP EGYIK VECSENYEI SZTICHIRÁJA ÍGY HANGZIK: „HARMADIK MEGTALÁLÁSÁT ÜNNEPELJÜK SZENT FEJEDNEK, MELYET LEVÁGATÁSA UTÁN ISTENES BUZGALMÁÉRT A SZENTHÁROMSÁG MEGKOSZORÚZOTT. MEGTALÁLÁSÁNAK ÖRÜLNEK AZ ANGYALI RENDEK, A VÉRTANÚK SEREGE, AZ ÖSSZES SZENT APOSTOL ÉS PRÓFÉTA. VELÜK EGYÜTT EMLÉKEZZÉL MEG RÓLUNK MINDENKOR, URUNK ELŐHÍRNÖKE!”

GYERMEKBÚCSÚ

MÁRIAPÓCS, 2017. MÁJUS 13.

GYERMEK A SZENTÍRÁSBAN
„ISTEN GYERMEKEI VAGYUNK.”
(1JÁN 3,1-2)